

कुतानां प्राक्तीनां स्याने भवन्ति” इति वचनात्, तद्भिर्मिकाश्च भत्तीति गम्यते” इ०। “एष समानजातिधर्मः” २४ सू०। “योऽवमतिदिष्टो विधिर्देवताभ्योऽन्यत्रापि समानजातीयेषु भवति । समानजातीय एककार्य इत्यर्थः” इ०। “द्वितीयसां इधत्वलौ अनिः पावकोऽनिः शुचिः स नः पावकदीदिष्टोऽग्ने पावकरोविषाग्निः शुचित्रतत्त्वं उदग्ने शुचयस्त्व” २५ सू०। “एकः पावकशुचिगुणोऽनिः, अपरः शुचिगुणः । ‘साह्वान् विश्वा अभियुजोऽग्निमीते पुरोऽहत्तिमिति संयाजेत् त्रितीयसां सामिद्धेन्यावापते प्रागुपोत्तमायाः एषुपाजा असर्वैर्इति द्वे” २६ सू०। “आवपते इति वचनात् अधिके एते सामिद्धेन्यौ भवतः । प्रथमायां द्वितीयसां त्रितीयसामिति वचनात् यस्तामिद्धै यत् तत्त्वं विहितं तस्यामेकदेवतायाभ्यपि तत् तत्त्वं भवति न यथोक्तनानादेवतायामेवेति” इ०। “ध्याये इत्युक्तं एते प्रतीयात् उपिभन्नावग्निना रथिमञ्चवद्यस्तानो अमीवहेति । अग्नोघोमाविन्द्राग्नी विष्णुरिति वैकल्पिकानि” २७ सू०। “त्वाणांस्मेको गट्ज्ञते” इ०। “अदितिः” २८ सू०। “अदितिशान्या, अस्यां द्वे देवते” इ०। “उत त्वामदिते हुत्रतानामृतस्य पद्मोभवसे हुविक्त्रामजरन्तीमुखूचीं महि महीमुषु मातरं सुशमाणमदितिं सुप्रणोतिस्” २९ सू०। “एषा कल्पजा” इ०। “प्रेष्ठो अग्न इसो अग्न इति संयाज्ये विराजाविल्युक्तं एते प्रतीयादिति तिस्तः” ३० सू०। “इत्येतास्तित्वं इष्टयोऽनुक्रान्ता इत्यर्थः । उक्तातुकीर्त्तनसुत्तरार्थम् । यदाद्योत्तमे वै स्तातामाद्या वेति पञ्चस्तदापि तिस्तुशामिदीनां यावस्त्रो देवतास्ता: सर्वा यद्यव्या इत्येवमर्थम् । आद्योत्तमपत्ते भूधमायां वे देवते ते आद्यायामेव प्रक्षेपत्ये । यदा पुनराद्यैव तदा सर्वा देवता आद्यायामेव प्रक्षेपत्या इत्येवमर्थम्” इ०। “आद्योत्तमे वै वै स्ताताम्” ३१ सू०। “इष्ठी इति शेषः । “आद्या वा” ३२ सू०। “आद्यैव वेदिर्भवतीत्यर्थः” इ०। “तथा सति तस्यामेव धाये विराजौ” ३३ सू०। “यद्याद्यैव भवति तदा द्वितीय-त्रितीयोरपि देवतास्तत्वं भवन्तीत्युक्तम् । अतस्तस्यामेव धाये विराजौ भवतः । धायाविराजामहं प्रवेशस्य निमित्तं त्रितीयस्य इष्टेदेवतानुप्रवेश इत्येवमर्थं तथा सतीत्युक्तम्” इ०। “इतिसात्रे विकारे वैराजतन्त्रे ति प्रतीयात्” ३४ सू०। “पौर्णमासतन्त्रायामिदौ धायाविराज्यामात्रे विकारे सति सेद्वैराजतन्त्रे ति वेदितव्या” इ०।

“आधानादृ द्वादशरात्रमजस्ता:” ३५ सू०। “अत्राधानमिष्टीशोक्त्रा आधानादृहुँ द्वादशरात्रमजस्ता इत्युक्तम् । तस्यायमभिप्रायः, यावता कर्मसमुदायेनाग्नीनां सिद्धिर्भवति तावतः कर्मसमुदायस्याधानशब्दो वाचक इति ज्ञापयितम् । तेनाग्नप्राधेयं एनराधेयं वेत्यत्र शिष्टिस्याधानस्य यज्ञेण भवतीति सिद्धम् । आधानेनेदिभिस्त्रिङ्गाग्नयो द्वादशाहोरात्राण्य सर्वे स्वरूपेणैव धार्यन्ते । एतदजस्यधारणमिन्होवपूर्वं एवाधाने भवति, अग्निहोत्रस्य वानन्तरस्यामानत्वात् । अतुष्टानकमेणैव कर्मणां व्याख्यानमिल्युक्तत्वाच्च” इत्तिः । एवमिदिसामान्यं प्रदर्श्य विशेषेष्टयस्तत्र दर्शिताः तत्रादौ नवशस्त्रेऽपि: साचाचायण्यशब्दे दर्शिता तत्र राज्ञ एवाधिकारः त्रयाणां वर्णानाम् विशेषेणोतिकल्पदये प्राप्नो राज्ञो विशेष उच्यते “इष्टस्तु राज्ञः” “सर्वेषां चैके एके सर्वेषामिदिरेवेति मन्त्रन्ते” २,८,६,७। “श्यामाकेष्ट्रासौम्यचरः स च वर्षत्तौ तत्र याज्यादिकं २,६,८,८,१०, स्तूपत्तम् । अन्यमन्वाद्यभोजने जप्तमन्वादिकमुक्तम् १२,१३ । एतानित्या इष्टयः अथकाम्याः इष्टयः २,१०,१२, स्तूपत्तादौ । तत्र आद्युष्कामेदिस्तत्वं अग्निगुणमेदजीवात्महेवता २,१०,२,३,४, स्तूप । स्तूपयनेऽपि: रक्षितवह्नेवताका तत्र याज्यादिकम् ५,६,७,८,९ । इवकामेऽपि: एवत्वं यज्ञाकामिनेवताका तत्र याज्यादिकं ८,१०,१२,१३,१४,१५, स्तूप । आशेष्टिराशापालदेवताका तत्र याज्यादिकम् ५,६,७,८,९ । लोकेऽपि: शृथिव्यन्तरिष्टहेवताका तत्र याज्यादिकम् २०,२१,२२, स्तूप । मित्रप्राप्निकामेऽपि: अग्निसोमवर्षणमिलेन्द्रष्टवस्त्विष्वितपूषन् स्तूपस्त्रतोदेवताका तत्र याज्यादिकम् ११,२,३,४,५,६ । इवमिदिः महावैराजीनामा । अभिचारकामेऽपि: स्तूषाश्वशूरीयनाम्नी स्तूपगुणकेन्द्रदेवताका तत्र याज्यादिकम् ११,७,८,९ । विमत-सम्भविकामेऽपि: संज्ञानो नाम वस्त्रदादिगुणकामिसोमादिचतुष्प्रदेवताका तत्र याज्यादिकम् १०,११ । भेदकामेऽपि: इन्द्राभासहृदेवताका तत्र याज्यादिकम् १२,३४,४५,१६,१७,१८,१९,२० । सम्भविकामेऽपि: ऐन्द्राभासहृदेवताका तत्र याज्यादिकम् । १७,१८,१९ । शतभिवनिष्टक्षिकामेऽपि: ऐन्द्रावाहस्याद्या तत्र याज्यादिकम् । १८,१९,२० । यविवेऽपि: अग्न्यादिदेवताका तत्र याज्यादिकम् २,१२,१ । “वैश्यानर्णं ब्रातपतीं प्रविवेऽपि तथैव च । ऋतादौ प्रयुज्ञानः एनाति दशपौरुषम्” । इष्टिकामेऽपि: कारीरी नाम सा च अग्न्यादिकम्